

LESPAKKET
WJD
LISSABON
2023

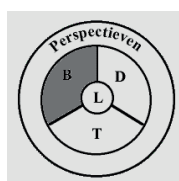
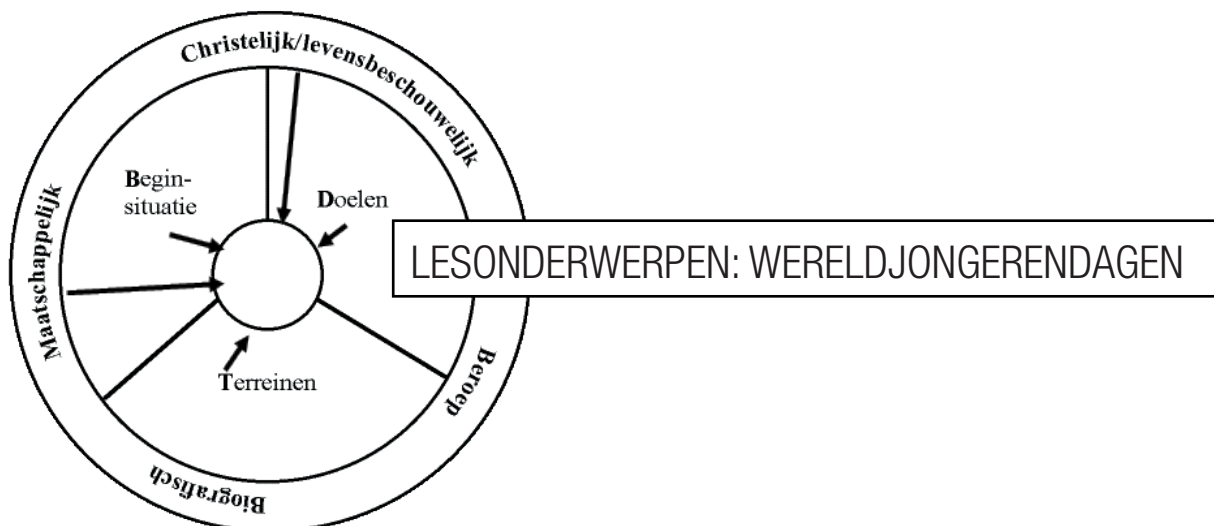
3	UIT HET LEERPLAN
7	LESIMPULS: WERELDJONGERENDAGEN
11	LESIMPULS: LOGO WJD LISSABON 2023
12	LESIMPULS: THEMA WJD LISSABON 2023
17	LESIMPULS: WERKEN MET DRIE GETUIGENISSEN/ FILMPJES
24	BIJLAGE 1: AFBEELDINGEN MARIA
29	BIJLAGE 2: MAGNIFICAT
30	BIJLAGE 3: IK HEB GOD ONTMOET IN LOURDES
31	BIJLAGE 4: GETUIGENISSEN
41	BIJLAGE 5: INTERVIEW 'PRIESTER WORDEN KAN JE ECHT GELUKKIG MAKEN'

LESIMPULSEN WERELDJONGERENDAGEN 2023

UIT HET LEERPLAN

LESONDERWERP IN CONTEXT

Duid door middel van pijlen op het schema aan hoe je tot het lesonderwerp bent gekomen.

BEGINSITUATIE

LEERLING				
LEERGROEP				
SCHOOL				
ACTUALITEIT/ SAMENLEVING				
KERK/GODSDIENST				
	Cognitief	Affectief	Communicatief	Narratief

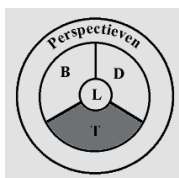
Arceer in bovenstaande tabel de cellen die je bespreekt met betrekking tot de beginsituatie. Zet in elke gearceerde cel een nummer en voeg de daarbij horende tekst onder de tabel toe. Geef daarbij duidelijk de sterke en zwakke punten aan. Je kan eventueel drie vakken hetzelfde nummer geven om de samenhang aan te tonen (bv. leerling – kerk/ godsdienst – cognitief om aan te tonen wat leerlingen weten over kerk en godsdienst). In de laatste kolom kan je eventueel zelf iets aanvullen.

BEGINSITUATIE

1. Jongeren verlangen naar een gemeenschap waar ze 'erbij kunnen horen', waar ze zichzelf mogen zijn, waar ze thuis kunnen komen. De (jeugddienst van de) rooms-katholieke kerk biedt zo een gemeenschap tijdens en rond de Wereldjongerendagen. Veel jongeren linken de Kerk echter niet met waarden zoals vrijheid, openheid en jezelf mogen zijn, die wel essentieel zijn voor een echte gemeenschapsvorming. Ze leren hoe de gemeenschap of de groepsvorming op de WJD symbool staat voor hoe de katholieke kerkgemeenschap één Kerk wil zijn.
2. De Wereldjongerendagen zijn, ondanks de grootte van het evenement, voor veel jongeren onbekend. Ze vinden dan ook maar om de 3 jaar plaats. Ook de officiële Vlaamse partner van de WJD is voor veel jongeren onbekend (en dus zeker onbemand). Als ze al een beeld vormen van wat "jongerenpastoraal" zou kunnen zijn, is het eerder een conservatief beeld met veel gebed en bijbel met een ernstig karakter, en niet de gezellige, gemeenschapsvormende, open en vreugdevolle houding die op de WJD herkenbaar zijn.
3. De leerlingen zijn volop in de ontwikkeling van hun identiteit. Uitwisseling over (de zoektocht naar) het eigen godsbeeld, geloofsstandpunten, is iets wat op de Wereldjongerendagen vrijuit kan gebeuren. In hun dagelijks leven is de openheid daarvoor kleiner; ze krijgen ook niet altijd de gelegenheid met elkaar over geloof te spreken.

WELKE HERMENEUTISCHE KNOOPPUNTEN VORMEN HIER DE MOTOR ?

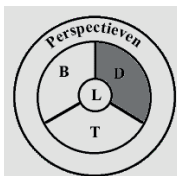
1. De ervaring van gemeenschapsvorming is bijzonder sterk tijdens de Wereldjongerendagen. Deelnemers getuigen hierover. Tegelijk associëren jongeren de Kerk niet altijd met begrippen zoals 'open', 'gastvrij' of 'familiaal', wat voor veel jongeren wel essentiële elementen zijn om zichzelf te kunnen zijn. De tegenstelling tussen hun kerkbeeld en het kerkbeeld dat op de WJD geschetst wordt, kan leiden tot boeiende gesprekken.
2. Op de Wereldjongerendagen ontmoet je mensen van over heel de wereld, die allemaal op een andere manier met hun geloof bezig zijn. Maar spreken over geloof is daar geen taboe, het is net een plek waar dat open kan, zonder vooroordelen. Een bijzondere contrastervaring, met de Vlaamse maatschappij waar geloof vaak niet echt een (positieve) plaats krijgt in het dagelijkse leven. Hoe belangrijk is het om mijn geloofsovertuiging uit te dragen, om mezelf te kunnen zijn? Waar begint/eindigt mijn vrijheid om mezelf te uiten? Waar begint/eindigt de vrijheid van een ander om daar niet mee geconfronteerd te moeten worden?

TERREINEN

Geef aan welke terreinen het lesonderwerp bestrijkt en concretiseer:

1. 'Samenlevingsopbouw en inspiratie'
2. 'Geloof en context'

DOELSTELLINGEN

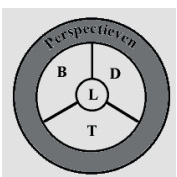
Herdefinieer en concretiseer de basis-, kern- of terreindoelen van het leerplan vanuit de beginsituatie, de omschreven terreinen en hermeneutische knooppunten voor deze leergroep.

1. Uitleggen wat de Wereldjongerendagen zijn.
2. Verwoorden op welke manier groepsvorming voor henzelf een effect heeft op hun identiteit.
3. Utdrukken wie of wat hen inspireert en appelleert tot samenlevingsopbouw.
4. Voorbeelden geven van de wisselwerking tussen geloof en context.
5. Hun kijk op de Kerk, gelovigen, Maria en God utdrukken.
6. Utdrukken hoe een christelijke visie op de mens, de wereld en God verwantschap vertoont met en/of een uitdaging vormt voor de eigen visie.

INGREDIËNTEN

Geef de ingrediënten uit het geactualiseerde leerplan r.-k. godsdienst aan die hier aan bod komen.

- Pluraliteit/Context: '285 Geloofsstijlen' / '287 Tolerantie - intolerantie'
- Christelijk geloof/Traditie: '296 Geloofsgetuigen' / '300 Intra- en interreligieuze dialoog' /
- Identiteit/Leerling: '304 Geworteld zijn' / '329 Zelfrealisatie en samenlevingsopbouw' / '307 Eigen visie op leven' / '330 Motivatie/bezieling en roeping'

PERSPECTIEVEN

Specificeer vanuit en met het oog op de perspectieven van waaruit er gedacht wordt en concretiseer.

1. Pluraliteit / Context: De huidige samenleving biedt groepsvormende, identiteitsvormende en zinzoekende activiteiten in allerlei soorten, vormen en maten. In de Vlaamse cultuur is het uiten van en spreken over het christelijk geloof echter geen evidentie (meer). Het christelijk geloof wordt vaak afgedaan als iets wat iedereen kent en ondertussen verouderd is, terwijl we zien dat de moslimgemeenschap wél sterk uitkomt voor haar geloof. Daarnaast zien we ook een groeiende interesse in andere minderheidsreligies. Voor de leerlingen is spreken over geloof een uitdaging en kunnen de Wereldjongerendagen een perspectief binnenbrengen dat toont dat het spreken over de zoektocht naar geloof helemaal oké is.

2. Christelijk geloof / Traditie: De Wereldjongerendagen zijn door de katholieke kerk zelf in het leven geroepen en zijn bedoeld om jongeren een échte en intense geloofservaring aan te bieden. Door de deelnemende jongeren kan er een nieuw vuur van geloof ontstaan, dat zich verder verspreidt in de thuislanden. De paus riep op tot getuigen, durven spreken met mensen over wat je vanbinnen raakt. De filmpjes zijn een voorbeeld, de verwerkingen een oefening en van daaruit mogelijk ook een uitdaging die de leerlingen meenemen.
3. Identiteit / Leerling: Leerlingen zoeken naar hun eigen identiteit, een deel daarvan is ook hoe zij naar de wereld rond zich kijken. In de klasgroep zijn hier ongetwijfeld ook grote verschillen; sommigen staan verder in hun zoektocht en hebben al meer een taal gevonden om te spreken over waar zij al dan niet in geloven dan anderen. Het zien en horen van getuigenissen kan helpen om de eigen weg te vinden.

INTERLEVENSBESCHOUWELIJKE COMPETENTIES

Geef aan welke interlevensbeschouwelijke competenties (ILC) hier aan bod komen (ook het nummer van de ILC vermelden).

1. Ik en mijn levensbeschouwing

✚ De leerling

- ☐ 1. ontdekt en verwoordt de levensbeschouwelijke kenmerken van de eigen ontwikkelende identiteit.
- ☐ 2. ontdekt en verwoordt de eigenheid van de levensbeschouwing waarin hij/zij les volgt.
- ☐ 3. ontdekt en verwoordt de interne pluraliteit van de levensbeschouwing waarin hij/zij les volgt.
- ☐ 4. verwoordt open en bedachtzaam gedachten, gevoelens, ervaringen en normen en waarden vanuit de eigen levensbeschouwing.
- ☐ 5. gaat respectvol en open om met de eigenheid van de eigen levensbeschouwing.
- ☐ 6. gaat respectvol en open om met de diversiteit binnen de eigen levensbeschouwing.

2. Ik, mijn levensbeschouwing en de samenleving

✚ De leerling

- ☐ 18. ontdekt en verwoordt de verschillen tussen stereotyperingen over een levensbeschouwing en de binnenkant van een levensbeschouwing.
- ☐ 20. ontdekt en verwoordt de rol van levensbeschouwingen voor zichzelf en de samenleving.
- ☐ 21. onderscheidt levensbeschouwelijke-stereotypering van levensbeschouwelijke-identiteit.

LESIMPULS: WERELDJONGERENDAGEN

WAT ZIJN DE WERELDJONGERENDAGEN?

Start dit moment met het bekijken van het promofilmje WJD Lissabon 2023:

<https://www.youtube.com/watch?v=Hxt03xyb0w>

Na het bekijken ervan vraag je naar eerste indrukken:

- ✧ Wat zag je in het filmje?
- ✧ Wat heb je gedacht toen je dit filmje zag?
- ✧ Welke gevoelens roepen dit filmje op?

Vertel aan de jongeren dat dit filmje gaat over de Wereldjongerendagen. Laat hen elk voor zich een definitie noteren van wat de Wereldjongerendagen kunnen zijn. Wissel hierover uit maar breng zelf de juiste definitie nog niet ter sprake.

Laat hen vervolgens dit citaat van paus Franciscus lezen:

Paus Franciscus heeft de jeugd opgeroepen “wegbereiders van de geschiedenis” te zijn.

“Lieve jonge vrienden, we zijn niet op de wereld gekomen om te vegeteren, om het ons gemakkelijk te maken, om ons leven door te brengen in een zetel, die ons laat indommelen”, zei de paus vanavond tijdens een avondgebed voor honderdduizenden pelgrims op de Wereldjongerendagen (2016) in het Poolse Krakau. “Een luie zetel die ons uren rust verzekert, om ons in de wereld van videospelletjes te storten, waardoor we uren voor de computer doorbrengen”, vervolgde de 79-jarige paus. Voor velen komt het goed uit om “suffe en verwaasde jongeren te hebben”. Maar de dag van vandaag zijn er echter geen “zeteljongeren nodig, maar jonge mensen met schoenen, beter nog met laarzen aan de voeten, om sporen achter te laten”

Vraag aan de jongeren wat de paus hier vraagt en ga erover in gesprek aan de hand van deze vragen:

- ✧ Ga je akkoord met wat de paus hier zegt?
- ✧ Wat vind je van deze boodschap?
- ✧ Zie jij jongeren rondom jou die zich laten indommelen?
- ✧ Breng je uren voor de computer door?
- ✧ ...

Vertel vervolgens dat sinds 1987 de paus om de drie jaar jongeren uitnodigt om naar de Wereldjongerendagen te gaan. Hij is zoals in de tekst hierboven vermeld, bezorgd om de jongeren. Hij trekt ten volle de kaart van de jongeren. Maar wat zijn die Wereldjongerendagen dan?

De Wereldjongerendagen zijn een internationale jongerenbijeenkomst met tientallen duizenden jongeren, ja zelfs meer dan één miljoen. Ze worden georganiseerd op initiatief van de paus. Jongeren van over heel de wereld verzamelen op een plaats voor een week van festival en activiteiten. Om samen hun geloof te delen en vieren. Op de WJD zijn er veel jongeren die zoeken naar wat het 'goede' is om te doen, en soms zelfs op zoek zijn naar wat hun weg in het leven is, hun roeping, datgene waarvoor zij hun leven lang engagement willen opnemen.

Toon tot slot een fotobladzijde en laat elke jongere één foto kiezen die hen aanspreekt. Wie wil kan aan de volledige groep vertellen wat hij/zij gedacht heeft.

Sluit dit moment helemaal af door de jongeren zelf te laten noteren wat de Wereldjongerendagen nu zijn.

WWW.LISSABON2023.BE

Wereldjongerendagen. Wat?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Paus Franciscus heeft de jeugd opgeroepen “wegbereiders van de geschiedenis” te zijn.

“Lieve jonge vrienden, we zijn niet op de wereld gekomen om te vegeteren, om het ons gemakkelijk te maken, om ons leven door te brengen in een zetel, die ons laat indommelen”, zei de paus vanavond tijdens een avondgebed voor honderdduizenden pelgrims op de Wereldjongerendagen (2016) in het Poolse Krakau. “Een luie zetel die ons uren rust verzekert, om ons in de wereld van videospelletjes te storten, waardoor we uren voor de computer doorbrengen”, vervolgde de 79-jarige paus. Voor velen komt het goed uit om “suffe en verdwaasde jongeren te hebben”. Maar de dag van vandaag zijn er echter geen “zeteljongeren nodig, maar jonge mensen met schoenen, beter nog met laarzen aan de voeten, om sporen achter te laten”

WERELDJONGERENDAGEN. WAT?

.....

.....

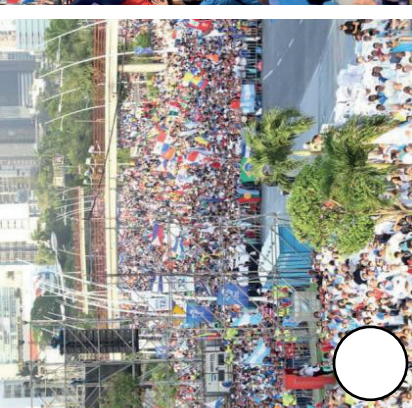
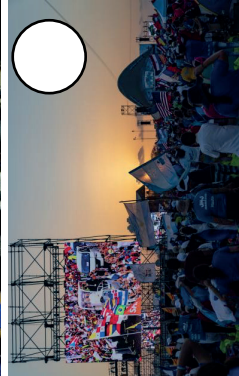
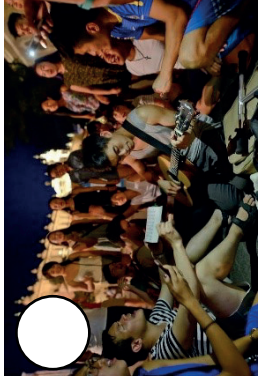
.....

.....

.....

.....

.....

LESIMPULS: LOGO WJD LISSABON 2023

1. Het logo is opgebouwd met verschillende betekenissen. Hoe vinden we in het logo het bijbehorende thema-Bijbelvers terug? Lc 1, 39 Maria stond op en ging met spoed
2. Wie en wat herken je in de bijbehorende illustratie? Wat heeft het te maken met WJD (Wereldjongerendagen) Portugal?

		
Het Kruis 	De Weg 	De Geest De kleuren ✧ Geel ✧ Groen ✧ Rood → Verwijzen naar de kleuren van Portugal
Rozenkrans	Maria	

**Mary arose and went
with haste**
(LK 1: 39)

LESIMPULS: THEMA WJD LISSABON 2023

Tijdens de Wereldjongerendagen in Lissabon staat het Bijbelvers 'Maria stond op en ging met spoed' (Lc. 1, 39) centraal. Dit vers bevat slechts zeven woorden, maar toch schuilt er zoveel betekenis achter. We bekijken een aantal woorden van naderbij.

MARIA

Gebaseerd op Maria's loflied (Lc. 1,46-56) staan we stil bij de dienstbaarheid van Maria. Maria kan ook inspiratie vormen voor het engagement dat wij de dag van vandaag kunnen opnemen.

Kadering

De leerkracht kadert het Bijbelverhaal Lc. 1,46-56. Maria's loflied aan de Heer vindt plaats in het kader van het bezoek van Maria aan Elisabeth. Nadat Maria de Boodschap¹ ontvangen heeft, verlaat ze Nazareth. Ze haast zich naar een stad in de bergen van Judea. Ze bezoekt haar nicht Elisabeth, die al zes maanden zwanger is. De ontmoeting is voor beide zwangere vrouwen een heuglijke ontmoeting die hen overstijgt. Elisabeth drukt haar geluk uit en Maria bezingt haar leven voor God in het loflied². Elisabeth was onvruchtbaar en oud, maar zal toch nog een zoon ontvangen: Johannes (Johannes betekent geschenk van God).

Bijbelverhaal

De leerkracht of één van de leerlingen leest het Bijbelverhaal Lc. 1,46-56 voor.

Daarop zei Maria: 'Met heel mijn hart roem ik de Heer, met al mijn adem juich ik om God, mijn redder; want Hij heeft omgezien naar zijn vernederde dienaar. Voortaan prijzen alle generaties mij gelukkig, want grote dingen heeft de Machtige met mij gedaan. Heilig is zijn naam, barmhartig is Hij, iedere generatie weer, voor wie Hem eerbiedigen. Hij heeft de kracht van zijn arm getoond, wie zich verheven waanden, heeft Hij uiteengeslagen. Machthebbers heeft Hij van hun troon gehaald, vernederden gaf Hij een hoge plaats. Hongerigen overlaadde Hij met het beste, rijken heeft Hij met lege handen weggestuurd. Hij heeft het opgenomen voor Israël, zijn knecht, indachtig de barmhartigheid die Hij, zoals aan onze vaders toegezegd, bewijzen wil aan Abraham en zijn nageslacht, voor eeuwig.' Maria bleef ongeveer drie maanden bij haar; toen keerde ze naar huis terug.

Verwerking

De leerkracht stelt de volgende vragen om de Bijbeltekst te verwerken en modereert het groepsgesprek. Mocht de klasgroep te groot zijn, kan die opgedeeld worden in kleinere gespreksgroepen. Duid bij iedere groep iemand aan die het gesprek modereert.

- ☐ Welke zin of gedachte treft jou in het Bijbelverhaal?
- ☐ Welke zin of gedachte snap je niet goed?
- ☐ Aan welke zinnen of gedachten merk je dat dit een loflied is?
- ☐ Snap jij het onvoorwaardelijke engagement dat Maria naar God toe opneemt?
- ☐ Op welke manier is Maria voor jou een inspiratiebron?

¹Het moment waarop de engel Gabriël Maria aankondigt dat ze moeder zal worden van Jezus.

²Het Magnificat is het loflied van Maria waarin ze haar vreugde voor God uitzingt. Het lied ontleent zijn naam aan het beginwoord: 'Magnificat.'

Maria is vervuld van lof. Haar vreugdevolle hart vloeit over in een dankbaar gebed. In haar leven is God de enige Ware, die onvoorstelbare wonderen doet. Het is tegelijkertijd een persoonlijk en een heel ruim gebed. In het eerste stuk bezingt Maria de liefde die zij persoonlijk van God heeft mogen ondervinden. Maar al gauw wordt het perspectief verbreed. Wat God heeft gedaan voor haar ligt in de lijn van zijn bevrijdende handelen in de geschiedenis van zijn volk: hoogmoedigen worden ontmaskerd en geringen worden naar voren gehaald, Hij is een God van mededogen.

Creatieve verwerking

In **bijlage 1** kan je verschillende afbeeldingen terugvinden die het Magnificat of het loflied van Maria (cfr: Bijbelverhaal) uitbeelden. Verspreid de afbeeldingen over de klas en laat alle leerlingen een afbeelding kiezen die volgens hen het beste past bij Lc. 1, 46-56. Indien de klasgroep te groot is, kunnen bepaalde afbeeldingen meerdere malen gekozen worden.

Daaropvolgend worden volgende vragen gesteld en gemodereerd door de leerkracht.

- ☐ Waarom heb je voor deze afbeelding gekozen?
- ☐ Wat zie je op deze afbeelding?
- ☐ Hoe wordt Maria hier uitgebeeld?
- ☐ Wat gebeurt er volgens jou op de afbeelding?
- ☐ Zijn er kleuren die jou aanspreken?
- ☐ Wat zijn volgens jou de betekenis van de gebruikte kleuren?

Het Magnificat is ook een alom bekend kerklied geworden, gebaseerd op het Bijbelverhaal Lc. 1, 45-56. Beluister op YouTube de Taizé versie: <https://www.youtube.com/watch?v=nLMOGiIhIbs>

In **bijlage 2** kan je de liedtekst, zowel in het Latijn als in het Nederlands terugvinden.

Lourdesbedevaart als ideale tip

Om je als christen in te zetten voor anderen kan je bijvoorbeeld eens meegaan met de diocesane Lourdesbedevaarten. Elk bisdom organiseert in de zomermaanden een bedevaart naar het alombekende Lourdes. Je leert tijdens de Lourdesbedevaart met een toffe groep jongeren het bekendste bedevaartsoord Lourdes, waar Maria centraal staat, vanbinnenuit kennen! Zoveel bedevaarders hun (gelovige) batterijen weer te zien opladen is prachtig. Daarnaast zet je jezelf één week in voor het begeleiden van ouderen en zieken. De ervaring gaat echter veel verder dan deze verzorgende taken. Niet alleen met de ouderen en de zieken, maar ook tussen de jongeren groeit er steeds een hechte vriendschapsband!

Afsluitend kan in **bijlage 3** het artikel 'Ik heb God ontmoet in Lourdes' gelezen worden om een nog beter beeld te krijgen van wat zo'n engagement tijdens de Lourdesbedevaart met jou kan doen als persoon.

GING

Maria stond op en ging. Ging staat hier symbool voor in beweging gezet worden. Dit is ook wat pelgrims doen, zij vatten letterlijk de tocht aan.

Achtergrond voor leerkracht en leerlingen

Pelgrims doen wat mensen ten diepste zijn: ze zijn op doortocht, hebben geen vaste woonst, ze zijn passanten. De pelgrimstocht staat symbool voor onze weg door het leven.

WAT IS PELGRIMEREN?

Pelgrimeren is zo oud als de mensheid en bestaat in alle godsdiensten.

In de middeleeuwen was het Heilig Land voor de katholieke kerk het belangrijkste bedevaartsoord. Vanaf de zesde eeuw werd ook Rome, met het graf van apostel Petrus, een belangrijke bestemming voor pelgrims.

Na de 'ontdekking van het graf' van apostel Jakobus Maior in de negende eeuw werd ook Santiago de Compostella een voornaam reisdoel voor pelgrims. Daarmee noemen we enkel de drie belangrijkste pelgrimsoorden in de katholieke kerk. Er waren, en er zijn, tientallen, honderden andere.

Pelgrimeren is reizen naar een heilige plaats. Dat was vroeger een duidelijke omschrijving, pelgrimeren was een volledig religieus gebeuren. Pelgrims gingen op stap om te bidden, om een heilige te vereren, om boete te doen, om vergeving te vragen.

Maar pelgrimeren is en blijft evolueren. In de geseculariseerde wereld kan het pelgrimeren ook een niet-religieuze betekenis hebben, maar het blijft altijd spiritueel. Elke pelgrim vult het begrip pelgrimeren op zijn manier in. Een pelgrim kan één motief hebben, maar heeft er dikwijls meerdere. En eens onderweg kunnen de motieven ook veranderen.

WAAROM PELGRIMEREN?

Er zijn naast religieuze motieven ook sportieve en sociale: vriendschapsbanden aanhalen, cultuurhistorische interesses, genieten van landschap en natuur. Veel pelgrims willen in deze soms hectische samenleving even alles op een rijtje zetten, achteruit- en vooruitkijken (na de studies, bij pensionering...), willen opnieuw ontdekken wat belangrijk is in hun eigen leven, in het samenleven met andere mensen, in hun relatie met – of de zoektocht naar – dé Ander, het bovennatuurlijke, eventueel God genoemd.

Veel pelgrims dragen in hun figuurlijke rugzak wat mee om te verwerken: rouwprocessen, relatieproblemen, werkloosheid, studieproblemen, noem maar op. Door afstand te nemen van de dagdagelijkse situatie en de contacten met andere pelgrims uit de hele wereld, de openheid voor diepere waarden als solidariteit, vriendschap, eenvoud, gastvrijheid... zoeken ze, hopen ze op een nieuw begin, een betere doorstart of toch minstens een verbeterde kijk op het leven.

Pelgrimeren is populair. En pelgrimeren naar Santiago de Compostella zeker. De camino's naar Compostella spreken velen aan vanwege hun geschiedenis, cultuur, natuur en religie. In een maatschappij die gericht is op het individu, hebben sommigen nood aan rust, aan bezinning, aan beleving van diepere waarden, aan contact met de medemens. Dat vind je op de camino's naar Compostella: drukke camino's met veel pelgrims – en veel contacten – maar ook stille, nog altijd weinig belopen camino's.

Getuigenissen jonge pelgrims

Hang de getuigenissen (**bijlage 4**) verspreid in het lokaal op. Voorzie bij elke fiche ook een lege flap papier waarop de leerlingen hun reacties kunnen achterlaten. Geef hen vervolgens 15 minuten de tijd om in stilte rond te lopen en hun reacties/bedenkingen/vragen achter te laten op de flappen. Er mag ook gereageerd worden op elkaar, maar probeer bij het thema te blijven. Zet de leerlingen op weg met volgende vragen (deze kunnen eventueel geprojecteerd worden):

- ☐ Waar ben je het mee eens?
- ☐ Wat vind je vreemd?
- ☐ Hoe zou jij antwoorden op die vragen?
- ☐ Hoe denk jij daarover?

Nadien komen de leerlingen terug naar hun plaats en kan er nog even uitgewisseld worden over de volgende drie vragen (zorg er voor dat de leerlingen deze voor de hand hebben):

- ☐ Wat maakt een tocht volgens jou tot een pelgrimstocht?
- ☐ Een veelgehoorde stelling bij pelgrims is: 'Niet de bestemming telt, maar de weg'. Hoe denk jij hierover?

MET SPOED

We leggen al snel de link met het ziekenhuis waarbij het snel en vlug moet gaan. Maar niets is minder waar. In deze Bijbelvers wordt Maria geraakt voor het Woord. Ze kan niet anders dan op weg gaan. In de ontmoeting met Christus zit er iets dat je onmiddellijk in beweging zet.

Ook Orlando en Mathias hebben een ontmoeting met Christus ervaren. In juli 2022 werden ze allebei tot priester gewijd.

Hun roepingsverhaal kan je terugvinden in **bijlage 5**.

Na het lezen van het roepingsverhaal staan de leerlingen stil bij de volgende zinsdelen uit het interview en beantwoorden de bijbehorende vragen.

1. “Hoe ben jij priester geworden?” Dat is de vraag die Orlando Garcia stelde aan een priester die hij kende.
 - ✧ Hoe ben jij geworden wie je bent?
 - ✧ Wie heeft jou mee op weg gezet? Wie zet jou nog altijd op weg?
2. “Spring nu maar! Het is nu het moment. Je hebt mijn steun”, zei een priester aan Mathias Dick.
 - ✧ Heb je zoiets zelf ook al ervaren bij twijfel? Wie overtuigde je om toch de volgende stap te zetten? Wat was die volgende stap?
 - ✧ Van wie mag je – onvoorwaardelijk – steun verwachten?
3. “Wij mogen jongeren blijven aanspreken, met respect voor hun vrijheid natuurlijk. Priester worden of een religieuze roeping zijn echte mogelijkheden, waar je een gelukkig leven in kan vinden. Dat mogen we hen laten zien.”
 - ✧ Ken jij een priester met wie je in gesprek zou willen gaan? Of iemand anders met een ‘roeping’?
 - ✧ Hoe zou jij roeping omschrijven?
4. “Het wordt moeilijk wanneer ik denk: ‘ik kan het alleen’.”
 - ✧ Is die uitspraak herkenbaar voor jou? Waarom (niet)?
 - ✧ Wie of wat heb je nodig om een moeilijke taak tot een goed einde te brengen?
5. Orlando omschrijft geloofsgemeenschappen als “schildpadden”, Mathias spreekt van “treinen”.
 - ✧ Welk beeld spreekt jou het meest aan? Waarom?
 - ✧ Heb jij zelf een ander beeld voor een geloofsgemeenschap/parochie?

LESIMPULS: WERKEN MET DRIE GETUIGENISSEN/ FILMPJES

Filmpjes te vinden op:

[Maak je klas warm voor de Wereldjongerendagen in Lissabon! | Kerknet](#)

Hieronder kun je drie filmfiches vinden.

Er zijn veel mogelijkheden:

- Ofwel gaat iedereen individueel aan de slag met alle drie de filmpjes.
- Ofwel gaat iedereen individueel aan de slag met één filmpje.
- Ofwel worden de filmpjes klassikaal bekeken en besproken, daarbij kunnen de fiches een hulpmiddel zijn.
- ...

FILMFICHE: THOMAS VERTELT ...

Thomas trok met een groep jongeren van IJD naar de Wereldjongerendagen in Krakau. Hij getuigt over het **groepsgevoel** dat hij op de reis mocht ervaren en hoe iedereen met elkaar verbonden was.

MOGEN THUISKOMEN

Thomas kwam thuis in een groep mensen die hij nog niet zo goed kent. Hij voelde een sfeer van aanvaarding en openheid. Wat betekent voor jou/jullie **'thuiskomen in een groep'** ?

Respect is een sleutelbegrip in de groep die in 2016 naar de Wereldjongerendagen ging. Thomas vertelt dat iedereen **respect** toont voor elkaars mening en waarden. Ervaar jij/ervaren jullie ook respect in jouw/jullie omgeving?

RESPECT

VERBONDEN ZIJN

Thomas voelde zich in 2016 verbonden met veel mensen. Verbondenheid kan een sterke ervaring zijn. Waar ervaar jij/ervaren jullie **verbondenheid**?

Zie jij plaatsen in jouw omgeving waar mensen mogen **thuis**komen bij elkaar, **respect** tonen voor elkaar én **verbonden** zijn met elkaar. Vertel er hieronder over.

Zoek bij elk item dat we hierboven besproken hebben één tekst, artikel, gedicht, getuigenis, youtubefilmpje ... die beschrijft wat **thuis**komen, **respect** en **verbonden**heid kan betekenen.

FILMFICHE: INGRID VERTELT ...

Iedere jongere ervaart de Wereldjongerendagen op zijn/haar manier.
Ingrid getuigt in het filmpje over wat de WJD in 2016
voor haar hebben betekend.

GELOOF

Ingrid spreekt hoe zalig het was om andere gelovigen te mogen ontmoeten. Ga op zoek naar een enthousiaste geloofsgetuige en vertel er hieronder over.

Ingrid spreekt gepassioneerd over wat de Wereldjongerendagen voor haar hebben betekend. Waarover kan jij/kunnen jullie gepassioneerd praten?

PASSIE

DIVERSITEIT

Tijdens de Wereldjongerendagen leerde Ingrid jongeren kennen van over heel de wereld. Iedereen ervaart de WJD op hun eigen manier. Al die verschillende culturen en manieren van geloof samen beleven, zorgden voor rijke uitwisselingen. Hoe sta jij/staan jullie tegenover die diversiteit? Wat denk je/denken jullie daarover?

Hoe ziet voor jou een ideale oaseplek voor jongeren eruit waarin geloof, passie en diversiteit een plaats krijgen?
Omschrijf die plek hieronder.

Zoek bij elk item dat we hierboven besproken hebben één tekst, artikel, gedicht, youtubefilmpje ... die beschrijft wat **geloof**, **passie** en **diversiteit** kan betekenen.

FILMFICHE: MAARTEN VERTELT ...

Maarten vertelt over het effect van de Wereldjongerendagen op zijn persoonlijke geloofsidentiteit.

KRACHTBRON

De Wereldjongerendagen waren een krachtbron voor Maartens geloofsproces. Dit kwam door de vele jongeren die hij daar heeft ontmoet. Wat is een krachtbron in jouw leven? Waar haal jij inspiratie uit?

Maarten ontdekte dat geloof voor iedereen anders is. Geloof is zeer persoonlijk en voor iedereen verschillend. Welke plek heeft geloof in jouw leven? Is dit doorheen de jaren gewijzigd? Wat doet je stil staan bij zingeving?

ANDERS

ZOEKTOCHT

Maarten vertelt over zijn zoektocht in het geloof. Hij noemt het steeds onderweg zijn met vallen en opstaan en daarbij raak je soms wel eens de weg kwijt. Is dit herkenbaar voor jou? Waarom wel/niet?

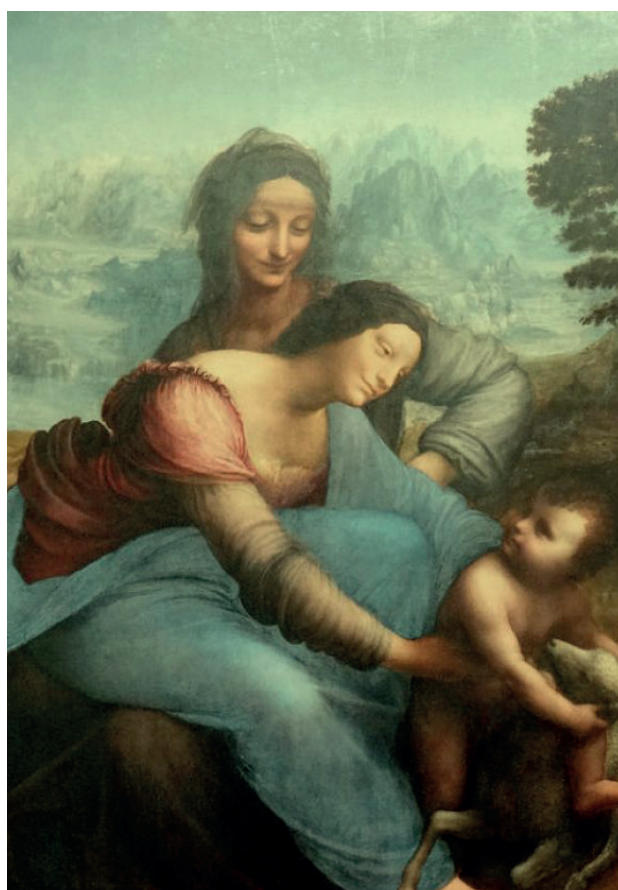
Geloof is een onderwerp dat niet vaak aan bod komt.
Maar wat betekent geloven voor jou?

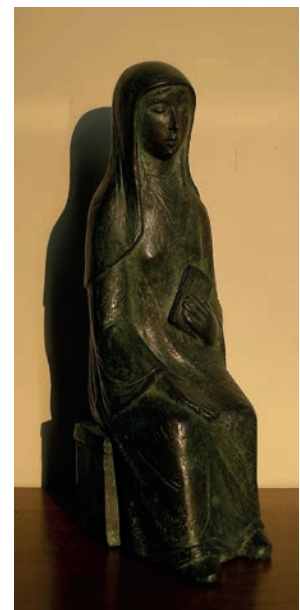
Zoek bij elk item dat we hierboven besproken hebben één tekst, artikel, gedicht, youtubefilmpje ... die beschrijft wat een **krachtbron**, het **anders** zijn en de **zoektocht** in het leven kan betekenen.

BIJLAGE 1: AFBEELDINGEN MARIA

BIJLAGE 2: MAGNIFICAT

Tekst in het Latijn

Magnificat anima mea Dominum
Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.
Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis et divites dimisit inanes,
Suscepit Israel puerum suum recordatus misericordiæ suæ,
Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham et semini eius in sæcula.

Nederlandse vertaling

Hoog verheft nu mijn ziel de Heer,
verrukt is mijn geest om God, mijn Verlosser,
Zijn keus viel op zijn eenvoudige dienstmaagd,
van nu af prijst ieder geslacht mij zalig.
Wonderbaar is het wat Hij mij deed,
de Machtige, groot is Zijn Naam!
Barmhartig is Hij tot in lengte van dagen
voor ieder die Hem erkent.
Hij doet zich gelden met krachtige arm,
vermetelen drijft hij uiteen,
machtigen haalt Hij omlaag van hun troon,
eenvoudigen brengt Hij tot aanzien;
Behoeftigen schenkt Hij overvloed,
maar rijken gaan heen met lege handen.
Hij trekt zich Zijn dienaar Israël aan,
Zijn milde erbarming indachtig;
zoals Hij de vaders heeft beloofd,
voor Abraham en zijn geslacht voor altijd.

Luisterversie

www.youtube.com/watch?v=nLMOGiihlbs

Tom (26): 'Ik heb God ontmoet in Lourdes'

Tom ging voor de eerste keer mee op Lourdesbedevaart, waar hij samen met andere jongeren zorgde voor zieken en ouderen.

Van 16 tot en met 21 juli 2017 trok ik samen met de diocesane Lourdesbedevaart van Limburg voor de eerste keer naar Lourdes. Maar liefst 330 mensen waren mee. Onder hen heel wat zieken en ouderen, maar ook veel (jong) brancardiers en jongeren die het engagement op zich hadden genomen om voor de zieken en ouderen te zorgen. Ik was één van die 22 jongeren — we hadden de week van ons leven. Ik leerde voor de eerste maal het alombekende Lourdes kennen, waar Maria centraal staat. Uit alle hoeken en kanten van de wereld komen ze naar Lourdes om Maria te eren: het was prachtig om zoveel gelovige mensen tot rust te zien komen, hun gelovige batterijen weer te zien opladen.

De lichtprocessie was één van de indrukwekkendste optochten uit mijn leven.

Niet enkel visueel was het prachtig, maar ook het gevoel dat door je heen gaat, wanneer je meewandelt in deze processie, is

ONBESCHRIJFIJK.

Ons programma ging verder dan het prachtige Lourdes te leren kennen. We mochten ons **ÉÉN**

WEEK LANG INZETTEN VOOR OUDEREN EN ZIEKEN van ons

bisdom. De helft van de jongeren hadden verantwoordelijkheden in de refter, waarbij ze de ouderen en zieken 's morgens, 's middags en 's avonds van heerlijk eten voorzagen. Ikzelf stond samen met de andere helft van de jongeren in 'de zaal'. Dat hield in dat we 's morgens en 's avonds iemand verzorgden. We hielpen met het wassen en het aankleden. Overdag brachten we deze bedevaarders met rolstoelen en karren naar het heiligdom, waar we samen prachtige vieringen meemaakten.

Onze ervaring ging veel dieper en verder dan deze verzorgende taken.

Doordat we met deze mensen mee op weg gingen (letterlijk en figuurlijk), ontstond er al snel een band. De mensen waren zo dankbaar voor onze inzet, ze waren zo blij met ons gezelschap en de leuke gesprekken die we hadden. Naast de mooie liturgie die we vierden, was dit de plaats bij uitstek waar ik God ontmoet heb. Dit gevoel werd nog versterkt door

het jongerenprogramma, waarbij we de kans kregen om elkaars ervaringen en gevoelens te delen.

Niet alleen met de ouderen en zieken, maar ook tussen de jongeren ontstond een hechte band.

Vanuit dezelfde bewogenheid hebben we ons ingezet voor zorgbehoevenden, en we konden dit ook nog eens delen met elkaar. Uiteraard was er ook tijd voor ontspanning waarbij we samen spelletjes speelden en regelmatig samen iets gingen drinken. Ik kan alleen maar alle jongeren aanmoedigen en oproepen om volgend jaar (16 tot en met 21 juli 2018) deel te nemen aan deze Lourdesbedevaart. Niet alleen ontmoet je nieuwe vrienden, het is een unieke ervaring om je in te zetten voor de ander.

Tom Steensels (26)
IJD Hasselt

BIJLAGE 4: GETUIGENISSEN

Interview Eva

- **Naam – leeftijd – bestemming:** Eva Nijborg – 18 jaar (2019) – Lourdes
- **Wat is voor jou het belangrijkste: onderweg zijn of de bestemming?** Het onderweg zijn is een belangrijke factor waarbij je zoveel leert, omdat je naar de bestemming toewerkt. Maar in dit geval is de bestemming toch het belangrijkste. Je komt aan bij de grot waar er zoveel mensen bij elkaar zijn en je voelt letterlijk de verbondenheid, wat het extra bijzonder maakt.
- **Om welke reden ben je aan de (pelgrims)tocht begonnen?** IJD was de belangrijkste reden. In 2018 had ik ook een reis met IJD meegemaakt naar Rome en Assisi (misdienaarsbedevaart). Deze ervaring was me zo bijgebleven omdat je met een andere bril naar de ervaringen en ontmoetingen kijkt. Je geloof maakt die ontmoetingen net dat tikkeltje specialer. Op die manier heb ik dan ook geen seconde getwijfeld om het jaar nadien mee te gaan naar Lourdes om een nieuwe, onvergetelijke ervaring op te doen.
- **Waarom heb je op die leeftijd een (pelgrims)tocht gedaan?** Een specifieke reden was er niet. Enerzijds omdat IJD de reis aanbood en ik die kans zeker wou grijpen. Anderzijds omdat ik de plaats al eens bezocht had met mijn mama en ik wou deze unieke plaats met mijn vrienden en anderen delen. Achteraf gezien was het een ideaal moment om de reis te ondernemen. Deze reis vond plaats in de zomer van 2019, wat voor mij een overgangperiode was tussen het middelbaar en de universiteit.
- **Waarom koos je voor die bestemming?** Omdat het zo een unieke bestemming is! Toen ik in het eerste middelbaar zat, had ik Lourdes al eens bezocht met mijn mama. De plaats zorgt ervoor dat je even je zorgen aan de kant kan leggen en dat je je gedragen weet door de community. Ook de kaarsjesprocessie opende mijn ogen. Het is prachtig om te zien hoeveel mensen er geloven in iemand die zoveel groter is dan ons.
- **Wat was één van jouw onvergetelijke ontmoetingen tijdens je tocht?** Tijdens de reis ontmoet je mensen van verschillende bisdommen. Ook al ga je je eigen weg na de reis, toch heb ik nog steeds contact met heel wat personen. Mochten we elkaar terugzien dan ben ik ervan overtuigd dat we ons meteen terug verbonden voelen omwille van de herinneringen aan deze ongelofelijke reis.

Als ik er eentje mag uitpikken, dan kies ik toch wel voor de ontmoeting met bisschop Lode (Aerts), ook al was het niet de eerste keer dat ik hem ontmoette. Tijdens de catechesemomenten werden er verschillende Bijbelverhalen geanalyseerd. Het is prachtig om te horen hoe bisschop Lode deze op onze eigen levens legde. Sinds deze reis heb ik dan ook heel vaak de neiging om tegen vrienden, waarbij geloof een ver-van-hun-bed-show is, te zeggen: "Ga eens luisteren naar Lode en je zal me wel begrijpen."

Daarnaast blijft de ervaring met Jubilo me ook wel bij aangezien we de kans kregen om met rolstoelgebruikers de kruisweg af te leggen. Blijdschap en dankbaarheid was van hun gezicht af te lezen op dat moment.

- **Wat was voor jou een onvergetelijk moment?** Het is misschien een standaardantwoord als je naar Lourdes gaat, maar de kaarsjesprocessie staat op mijn netvlies gebrand. Het is magnifiek om te zien hoe iedereen zich op dat moment met elkaar verbindt.

- **Hoe heb jij je geloof vorm gegeven tijdens de tocht?** Naast de catechesemomenten werd er ook een biechtmoment ingericht waarbij we de kans kregen om een gesprek aan te gaan met een priester. Dit heeft me wel veel deugd gedaan, daar ik wel wat twijfels had bij mijn studiekeuze en andere zaken in mijn leven. Bisschop Lode gaf me op het einde de boodschap mee dat God bij mij is en dat alles goed komt. En alles is goed gekomen!
- **Heb je de tocht alleen gedaan of met anderen?** Zo ja, met wie en waarom? Aangezien de zomerreis in 2018 zo fantastisch was, heb ik opnieuw gekozen om samen met IJD te reizen. En daar heb ik allesbehalve spijt van!
- **Is jullie band versterkt sinds het wandelen van de tocht?** Bij één vriendin heb ik toch wel de indruk dat onze band zeker en vast sterker geworden is. Normaal ervaren anderen haar als een harde tante, waarbij niets of niemand haar kan raken. Bij een biecht of kaarsjesprocessie merk je wel dat die persoon gewoon zichzelf kan zijn, ontdek je een andere kant en dat het niet erg is om een traantje te laten vloeien. Dit vind ik dan ook het mooie aan de reizen van IJD, je kan jezelf zijn zonder dat er iemand over jou zal oordelen.
- **Wat maakt een tocht voor jou een pelgrimstocht?** Veel gewandeld hebben we niet gedaan aangezien we met de bus naar Lourdes zijn geweest. Als ik een element moet aankaarten dat het voor mij typerend maakt dan is het wel “anderen ontmoeten” en dat je gesterkt wordt in je geloof.
- **Heb je op een bepaalde moment gedacht aan opgeven?** Tijdens de reis hebben we wel een aantal moeilijke momenten gekend. Er was een groepje die zich wat afzijdig hield en enkel hun eigen ding wou doen. Ook al hebben we verschillende pogingen ondernomen om één grote groep te vormen, toch bleven ze op hun eilandje en hielden ze zich afstandelijk. Ondanks dit gebeuren heb ik nooit aan opgeven gedacht!
- **Wat heeft er jou op dat moment door gesleurd?** Ik had het voor mezelf ook al uitgemaakt dat ik er geen energie meer moest insteken, aangezien het niet loonde en ook mijn vrienden steunden me in deze beslissing. Op die manier heb ik er met de anderen nog een prachtige reis van gemaakt en moest ik mezelf niets verwijten.
- **Zou je opnieuw op pelgrimstocht gaan?** Zo ja, naar waar, met wie en waarom? Zoals ik al gezegd heb, blijft de reis naar Rome in 2018 me echt bij. Net omdat je mensen van over heel Europa ontmoet en je weet dat je niet alleen bent in je geloof. Daarom zou ik heel graag nog eens naar deze plaats gaan, omwille van de ervaring die me bijblijft van Rome. Het zou wel fijn zijn als ik dat met mijn vrienden kan doen, maar het is ook altijd fijn om andere mensen te leren kennen.
- **Wil je nog iets kwijt?** De dag van vandaag is het typerend dat jongeren hun gevoelens, emoties opkroppen en ze niet uiten tegenover anderen. We moeten onze problemen maar zelf zien op te lossen. Daarom vind ik het nog altijd bewonderenswaardig hoe iedereen zichzelf kan zijn tijdens een IJD-reis en dat het niet erg is om emoties te uiten. Want het maakt niet uit wie je bent en wat je doet, je mag er zijn!

Interview Mozes

- **Naam – leeftijd – bestemming:** Mozes - - Het Beloofde Land
- **Wat is voor jou het belangrijkste: onderweg zijn of de bestemming?** Absoluut het onderweg zijn. In eerste instantie ben je onderhevig aan je tochtgenoten, je kan enkel beroep doen op hen als de tocht moeilijk wordt. Daarnaast voel je je ook eenzaam in de woestijn, niets of niemand om je heen. Alleen zijn is ideaal om tot jezelf te komen en de relatie met God aan te gaan. De bestemming is uiteindelijk wel iets waar je naar toe werkt maar de herinneringen, gesprekken, moeilijkheden op de reis blijven me het meeste bij.
- **Om welke reden ben je aan de (pelgrims)tocht begonnen?** God heeft me geroepen om deze tocht aan te vatten om Zijn volk uit de slavernij van Egypte te bevrijden. Ik heb dan ook geen seconde getwijfeld, want dit was voor mij een duidelijke roeping! Het was de wens van God dat Zijn volk vrij kwam van het ellendige leven en een beter bestaan kon leiden.
- **Waarom heb je op die leeftijd een (pelgrims)tocht gedaan?** Ik kwam op een leeftijd waarop ik begon te beseffen wat er rondom mij aan het gebeuren was. Mijn ogen gingen open voor het onrecht dat aan mijn volk, de Hebreërs, gedaan werd. Het besef dat ik eigenlijk in slavernij geboren was, maar opgenomen werd in de familie van de farao, zorgde ervoor dat ik iets moest ondernemen. Toen God me riep vond ik de moed en de kracht om aan de tocht te beginnen en zo Egypte te verlaten.
- **Waarom koos je voor die bestemming?** Het was God die me riep om uit Egypte weg te trekken en naar het Beloofde Land te gaan, het land van melk en honing. Het leven in Egypte was voor mijn volk fysiek te pijnlijk en bij nader inzicht was ook de woestijntocht in zijn geheel gekenmerkt door lijden en pijn. Het vooruitzicht om na jaren slavernij te mogen thuiskomen in het Beloofde Land, dat God voor ons had bestemd, gaf ons richting en een doel tijdens de tocht.
- **Wat was één van jouw onvergetelijke ontmoetingen tijdens je tocht?** De woestijn zorgt er voor dat je niemand onderweg kan tegenkomen en enkel beroep kan doen op je tochtgenoten tijdens moeilijke momenten. Een onverwachte ontmoeting lag in de kennismaking met mezelf. Ik mocht eindelijk ervaren tot wat ik geroepen werd, wat mijn taak en verantwoordelijkheid was. Ik heb wie ik dacht te zijn moeten achterlaten en heb mezelf pas echt leren kennen tijdens die jaren in de woestijn.
- **Wat was voor jou een onvergetelijk moment?** Tijdens de jaren dat we door de woestijn trokken zijn er wel enkele noemenswaardig.

Na een aantal dagen stappen kwamen we aan in Elim, waar we verschillende waterbronnen zagen om de dorst van de afgelopen dagen te lessen en tientallen palmbomen waaronder we konden schuilen voor de brandende zon. Dit moment kwam niet te vroeg op onze tocht. Het was een groot Gods geschenk.

Het absolute hoogtepunt van de tocht was toch wel de Israëlieten die tijdens de tocht tot inkeer kwamen en de relatie met God durfden aan te gaan.
- **Hoe heb jij je geloof vorm gegeven tijdens de tocht?** De woestijn is net een plaats die er voor zorgt dat je tot rust en stilte kan komen, omdat je niets om je heen hebt om op terug te vallen. De enige personen die je bijstaan, zijn je tochtgenoten en God die je deze opdracht heeft gegeven. De tocht was een tijd van verwachting, nadenken over het geloof en de ontmoeting met God aangaan.
- **Heb je de tocht alleen gedaan of met anderen?** Zo ja, met wie en waarom? Ik had in eerste instantie nooit verwacht dat ik een tocht zou maken. Mijn leven in Egypte was ogenschijnlijk goed. Toen het besef kwam dat

mijn volk werd onderdrukt, ben ik samen met de Israëlieten, het volk van God, vertrokken. Het was dan ook Gods uitdrukkelijke vraag om Zijn volk uit het land van slavernij en onderdrukking te bevrijden.

- **Is jullie band versterkt sinds het wandelen van de tocht?** Als je de band tussen de Israëlieten bedoelt, dan hebben we zeker laagtes en hoogtes gekend. Een diep dal kenden we nadat het volk van Israël een gouden kalf had gemaakt om te aanbidden. Ik werd kwaad en sloeg de twee stenen tafelen, met daarop de 10 geboden, stuk. Nadien werden ze gelukkig hersteld en kregen we een tweede kans om ons te laten onderrichten door God. Daarnaast kenden we ook veel goede momenten en overwinningen. Zo kwam mijn broer Aäron mij in gebed ondersteunen zodat we de Egyptenaren konden verslaan.

De band tussen God en mij is tevens versterkt. Voornamelijk omdat God zo'n vertrouwen in mij gesteld heeft om het volk weg te leiden uit Egypte. Ik had heel vaak het gevoel dat ik maar wat aan het doen was, niet wetende wat ik deed of waar ik stond. Ik heb vaak het gevoel gehad dat ik God teleurstelde, maar toch bleef Hij aan mijn en onze zijde. Er is geen grotere liefde dan de onvoorwaardelijke liefde en trouw die ik toen heb mogen ervaren.

- **Wat maakt een tocht voor jou een pelgrimstocht?** Deze tocht was voor de Israëlieten een periode van voorbereiding, verwachting, nadenken over, loslaten en ontmoeting met God. "De woestijn is een gevaarlijke plaats. Hij is voortdurend in beweging. Daardoor is het moeilijk om precies te weten waar je bent. Er is geen voedsel of water in de woestijn. Mensen kunnen er sterven van honger en dorst. Als de wind waait, verandert de vorm van de woestijn. Je kunt er gemakkelijk de weg kwijtraken. Overdag is het erg warm in de woestijn. De zon brandt op je huid. 's Nachts is het er erg koud. Je hebt goede kleren nodig om warm te blijven. Als de wind waait, striemt het zand tegen je gezicht en je handen. Je moet je goed beschermen. De woestijn is een gevaarlijke plaats. Niemand gaat er naartoe. Tenzij het moet." De angst was vaak heel groot. We zijn kleine mensen, niet groter dan een zandkorrel in de woestijn en toch gingen we door. De overgave aan Gods plan en onze bestemming in Zijn zorg laten, maakten van deze tocht een pelgrimstocht.
- **Heb je op een bepaalde moment gedacht aan opgeven?** God heeft ons, zowel mezelf als het volk, enorm op de proef gesteld. We hebben ons meerdere malen de vraag gesteld of vertrekken uit Egypte wel de juiste oplossing was om dan 40 jaar rond te trekken in de woestijn. Het wantrouwen dat het volk in me stelde maakte de tocht extra zwaar. Ook het feit dat je jaren ronddwaalt in de woestijn en geen vaste thuisbasis hebt, weegt zwaar door. Op een gegeven moment wil je gewoon 'thuis zijn'. We hebben gewoon doorgezet, en het was meer dan de moeite.
- **Wat heeft er jou op die moment door gesleurd?** Ik heb getwijfeld, het was lastig en mijn vertrouwen in God werd op de proef gesteld. Toch mocht ik ervaren dat ik niet alleen was. De taak die op mijn schouders rustte werd mee ondersteund door de aanwezigheid van mijn broer Aäron. De hoop van het volk op een betere toekomst was voor mij ook een motivatie om door te gaan.
- **Zou je opnieuw op pelgrimstocht gaan?** Zo ja, naar waar, met wie en waarom? De Israëlieten mochten als eerste aankomen in het Beloofde Land, nadat we aan de onderdrukking waren ontsnapt. Na al die jaren van lijden en afzien, zowel in Egypte als in de woestijn, was het leven als de verrijzenis, als mogen thuiskomen in vrede en een nieuw begin. De Israëlieten hebben zich in het Beloofde Land gevestigd waar ik vanop de Neboberg, in Jericho, mocht uitkijken.
- **Wil je nog iets kwijt?** God is met ons op weg en Hij zegt: "Ik ben er voor u." We waren in Egypte slaven van de farao, slaven van angst. Zoals wij mensen vandaag soms ook slaven zijn van angst. Wanneer wij ons in de woestijn bevinden, alleen op een berg of in het aangezicht van vuur moeten wij geen angst hebben, want wij zijn kinderen van God en Hij is altijd bij ons.

Interview Naomi

- **Naam – leeftijd – bestemming:** Naomi - /// - Bethlehem
- **Wat is voor jou het belangrijkste: onderweg zijn of de bestemming?** Na vele mooie reizen met unieke ontmoetingen keerde ik terug naar Bethlehem, de plaats waar ik vandaan kwam. Bethlehem is mijn thuisstad, ik ben er opgegroeid, woonde er in een klein huisje en speelde er samen met mijn vriendjes op straat. Het onderweg zijn naar Bethlehem bracht vele herinneringen naar boven. Het was enerzijds confronterend, omdat ik wist wat ik jaren geleden had achtergelaten, maar anderzijds keek ik er naar uit om terug thuis te komen. Toen ik aankwam in Bethlehem zag ik dat mijn vrienden, familie, kennissen... twijfelden of ik het wel was. Ik was zo verdrietig. Natuurlijk was ik niet meer de Naomi van toen.
- **Om welke reden ben je aan de (pelgrims)tocht begonnen?** De hongersnood in mijn geboortestad Bethlehem was voorbij en ik wou zo graag terugkeren. Ik woonde al meer dan 10 jaar in Moab, waar mijn zonen een vrouw gevonden hadden, maar hun vrouwen als weduwe hebben achtergelaten. Net zoals mijn man mij ook als weduwe achterliet jaren voordien. Ik had niets meer, mijn leven was leeg. Moab had mij zoveel verdriet en pijn gebracht dat ik er niet langer wilde blijven en dus besloot om op tocht te gaan.
- **Waarom heb je op die leeftijd een (pelgrims)tocht gedaan?** Ik was door verdriet gebroken en voelde veel heimwee. Ik bleef alleen achter met mijn schoondochters. Na alle ellende besloot ik de lange weg aan te vatten en zo terug te keren naar Bethlehem.
- **Waarom koos je voor die bestemming?** Bethlehem is mijn thuisstad. Ik kende veel leed in Moab, waar ik in eerste instantie samen met mijn familie naar toekwam om te overleven, maar uiteindelijk mijn man en kinderen verloor. Het verlangen om na al die tijd terug naar mijn thuisstad te gaan was groot. Zeker toen ik hoorde dat de hongersnood in Bethlehem voorbij was. In Bethlehem woonde er nog verre familie van mijn man die zeker voor ons zou kunnen zorgen.
- **Heb je de tocht alleen gedaan of met anderen?** Zo ja, met wie en waarom? Ruth, mijn schoondochter, ging met me mee. Ook Orpa, de weduwe van mijn andere zoon, ging mee. We zouden samen naar Bethlehem gaan. Toen ik de meisjes had bevolen om terug naar huis te keren, liet Orpa het uiteindelijk afweten. Na veel tranen en een moeilijk afscheid waren het uiteindelijk Ruth en ik die samen vertrokken.
- **Is jullie band versterkt sinds het wandelen van de tocht?** Zeker. Toen ik Ruth terug naar huis stuurde, hield ze voet bij stuk. Ze zou met me mee gaan, en zette door. Haar trouw en standvastigheid hebben me enorm weten te raken. Tijdens onze tocht konden we elkaar nog beter leren kennen. We spraken over heel wat zaken, over wat achter ons lag en wat er allemaal gebeurd was. Eens we in Bethlehem aankwamen stelde ik Ruth voor aan de familie van mijn overleden man.
- **Wat was één van jouw onvergetelijke ontmoetingen tijdens je tocht?** We kwamen uit het bergland, naar beneden toe richting de Jordaan en door de woestijn van Juda. De reis was lang en uitdagend. Wanneer we dan eindelijk aankwamen in Bethlehem ontmoetten we Boaz, verre familie van mijn overleden man. Hij is een man op wie we kunnen bouwen en die ons leerde wat liefde is.
- **Wat was voor jou een onvergetelijk moment?** Het moment waarop Ruth volhardde en erop stond toch met mij mee te willen gaan, ook al zei ik dat ze terug naar huis moest gaan. Ik had haar niets meer te bieden en was leeg vanbinnen, en toch wou ze met me mee gaan. Ruth antwoordde: 'Dring er niet langer op aan dat ik u verlaat en terugga, zo ver van u vandaan. Waar u gaat, ga ik; waar u blijft, blijf ik. Uw volk is mijn volk, uw God is mijn God.' (Ruth 1:16).

- **Hoe heb jij je geloof vorm gegeven tijdens de tocht?** Mijn man, mijn 2 zonen en ik lieten Bethlehem achter omwille van de hongersnood. We wilden ontsnappen en volgden daarom onze eigen weg, niet het pad dat God voor ons had uitgestippeld. Moab is een heidens dorp, er leefden mensen die het geloof en God niet kenden. We hebben niet alleen de hongersnood ontvlucht, maar ook God. Tijdens de terugtocht naar Bethlehem kwam ik tot inkeer en voelde mij enorm schuldig. Waarom had ik geen gehoor gegeven aan wat Gods plan voor mij was geweest? Was het dat wel allemaal waard om weg te gaan van mijn geboortestad en zo mijn man en twee zonen te verliezen? Ik worstelde met heel wat vragen. Een leeg en onbehaaglijk gevoel vrat mij vanbinnen op. Toch leerde ik opnieuw te vertrouwen. Ik besepte dat ik veilig zou zijn in Bethlehem en dat er daar voor mij gezorgd zou worden. De enorme dankbaarheid en overgave tijdens de tocht gaven me het vermogen om los te laten en opnieuw te leren vertrouwen op de weg die God voor mij had vrijgemaakt. Ruth gaf mij ook het voorbeeld om met volle overgave te vertrouwen. Ze is zo veel jonger dan mij, en toch gaf ze haar over aan mij, mijn volk en mijn God. De liefde van God wordt zichtbaar door onze medemensen. Dit heb ik op mijn terugtocht sterk mogen ervaren. Door hen zag ik de voorzienigheid die God voor ons bewaard had. We kwamen niets te kort en werden heel goed opgevangen. In dat vertrouwen weet ik dat ik niet alleen ben. Hij is altijd bij ons en voorziet ons van het leven. Ook voelde ik een enorme dankbaarheid dat ik opnieuw mocht thuiskomen.
- **Wat maakt een tocht voor jou een pelgrimstocht?** Het was een moment van inkeer en besluitvaardigheid. Ik ben vol leven vertrokken naar Moab, samen met mijn man en kinderen. We waren op zoek naar een beter leven dan in Bethlehem. Maar de tijd dat ik in Moab was, werd er heel veel van mij ontnomen. Moab heeft mij leeg gemaakt. Ik ging terug naar huis – naar Bethlehem - om te rusten en terug vol te worden. De verwachting en de hoop op een nieuw leven maakten van deze tocht een pelgrimstocht. De tijd onderweg deed me beseffen wat ik allemaal verloren ben en hoe mijn leven er misschien helemaal anders had kunnen uitzien als we in Bethlehem gebleven waren. Tegelijkertijd heb ik tijd gehad om te bezinnen en na te denken over alles wat er de afgelopen jaren is gebeurd. Ik voelde na verloop van tijd een grote dankbaarheid omdat ik - eindelijk – na al die jaren terug naar huis mocht gaan.
- **Heb je op een bepaalde moment gedacht aan opgeven?** Ik was doelgericht, ik wou terug naar mijn thuisstad waar ik was opgegroeid. De heimwee hing me al lang in de kleren en nu het terug beter ging in Bethlehem, had ik geen reden om niet terug te keren. Ik was alles verloren in Moab. Ik heb geen seconde getwijfeld om te vertrekken. Op momenten dat het dan toch even moeilijk ging, was ik blij met Ruth aan mijn zijde. Zij was mijn trouwe steun en toeverlaat.
- **Wat heeft er jou op dat moment door gesleurd?** Het opnieuw mogen thuiskomen en de frisse liefde van Ruth voor mijn volk en mijn God. Ze bleef bij mij, om mij te steunen en samen op weg te gaan.
- **Zou je opnieuw op pelgrimstocht gaan?** Zo ja, naar waar, met wie en waarom? Ik kwam na al die tijd eindelijk terug thuis. God heeft me hier in Bethlehem opnieuw voorzien van een vol leven. Ik blijf hier, zolang God wilt dat ik hier blijf.
- **Wil je nog iets kwijt?** Soms lijkt het leven beslissingen te nemen in jouw plaats, gebeuren er toevalligheden waar je geen vat op hebt. Je begrijpt niet op welke manier je daden of acties zo een grandioze gevolgen kunnen hebben. Ik ben heel vaak bang geweest en heb groot verdriet gekend. Ik was eenzaam en had heimwee. Ik voelde me klein en weerloos, maar het is op die momenten dat we het meest leren vertrouwen op de kracht van God en de liefde die hij ons geeft. Ruth bleef zich inzetten en bleef me bijstaan. Zoals Boaz voor haar een rots in de branding is en haar nieuw leven gaf, gaf zij mij nieuw leven. We moeten durven zien dat we soms een tweede kans krijgen en - als we die krijgen - die ook dankbaar durven aannemen .

Interview Ruben

- **Naam – leeftijd – bestemming:** Ruben Roete – 18 jaar (in 2017) – Fatima (Portugal)
- **Wat is voor jou het belangrijkste: onderweg zijn of de bestemming?** Ongetwijfeld het ‘onderweg zijn’! Ik vond het vooral een fijne ervaring om samen met andere gelovige jongeren te wandelen, te bidden, prachtige plaatsen te bezoeken... want ook dát is pelgrimeren. Je bent daar samen om dezelfde (gelovige) reden, wat sowieso een band schept. De gesprekken onderweg, die blijven me echt bij.
- **Om welke reden ben je aan de (pelgrims)tocht begonnen?** Buiten het geloofsaspect was er geen specifieke reden. Mocht de bestemming een ander bedevaartsoord of gelovige plaats geweest zijn, zoals Compostella of Scherpenheuvel, dan had ik ook ja gezegd.
- **Waarom heb je op die leeftijd een (pelgrims)tocht gedaan?** Ik was al enkele keren met IJD op zomerreis geweest en dat was me enorm goed meegevallen. Maar een pelgrimstocht, dat had ik nog nooit gedaan! Toen ik las wat de reis inhield, sprak me dat enorm aan. Want pelgrimeren, dat is ook een aspect van ‘geloven’. Ik moet wel zeggen, mocht ik de reis nu (of later) opnieuw doen, zou dat een heel andere ervaring zijn. Misschien zou ik er zelfs meer kunnen uithalen deze keer.
- **Waarom koos je voor die bestemming?** Vraag dat aan IJD knipoogt. Het thema was toen ‘Op weg met Maria’. In Fatima is Maria aan de herderskinderen verschenen. Je kan het wat vergelijken met Lourdes, maar dan in Portugal.
- **Wat was één van jouw onvergetelijke ontmoetingen tijdens je tocht?** Elke ontmoeting op onze tocht liet bij mij een diepe indruk na. Er is zo’n ongelooflijke verbondenheid tussen pelgrims. Enerzijds met de leeftijdsgenoten waarmee ik onderweg was. Met hen had ik echt deugddoende gesprekken. Anderzijds gingen we vaak in gesprek met pelgrims in de tegenovergestelde richting. Een simpele ‘Hoe gaat het?’ startte een gesprek dat uitmondde in ongelooflijke verhalen. Ook de gastvrijheid van de mensen die ons een plaats om te slapen aanboden raakte me diep. Kortom, het totaalpakket zorgde voor een mooie, onvergetelijke ervaring.
- **Wat was voor jou een onvergetelijk moment?** Een onvergetelijk én angstaanjagend moment! Toen wij pelgrimeerden door Portugal, waren er heel wat bosbranden in de omgeving, soms akelig dichtbij. Toen we aankwamen in Coimbra bij een seminarie zagen we in de verte vuurvlammen en begon het as te sneeuwen. Een aangrijpend moment, zeker omdat we slechts 2 dagen ervoor langs prachtige wijngaarden en de ondergaande zon hadden gewandeld. Een immens contrast met de vuurzee waar we op dat moment voor stonden. Later hoorden we trouwens dat net dat bos, waar we een paar dagen voordien nog hadden gewandeld, in vlammen was opgegaan...
- **Hoe heb jij je geloof vorm gegeven tijdens de tocht?** Naast de gebedsmomenten, de bezoeken aan kerken en kathedralen... zorgde de uitwisseling onderweg voor inhoud. Verder was er een priester met ons mee op wandel, bij wie ik ook steeds terecht kon met vragen.
- **Heb je de tocht alleen gedaan of met anderen?** Zo ja, met wie en waarom? Dankzij IJD kreeg ik de kans om op wandel te gaan met een groep jongeren. Bij de uitwisseling in kleine groepjes kreeg ik de kans om echt met leeftijdsgenoten in gesprek te gaan en te delen wat deze ervaring met me deed. Dit zorgde voor een enorme verbondenheid tijdens de tocht.
- **Is jullie band versterkt sinds het wandelen van de tocht?** Zeker wel, al moet ik toegeven dat ik maar weinig contact heb met andere deelnemers. Na die zomer van 2017 zijn we elk onze eigen weg gegaan. Maar mocht ik ze morgen tegenkomen, zou dat wel een heel fijn weerzien zijn.

- **Wat maakt een tocht voor jou een pelgrimstocht?** Zeker en vast het gelovig onderweg zijn. Eucharistievieringen, bidden, uitwisselen in groepjes... Maar ook elkaar leren kennen, te weten komen wat God voor anderen betekent en uit dit hernieuwde perspectief je eigen geloof meer vorm te geven. Dát is pelgrimeren voor mij. Zo'n tocht geeft je de kans om dichterbij God te komen en sterker in je geloof te staan.
- **Heb je op een bepaalde moment gedacht aan opgeven?** Aan het begin van de tocht had ik een blessure aan mijn been. Daardoor moest ik onderweg soms even halt houden. Maar van opgeven was er geen sprake. Op zo'n tocht heeft iedereen het wel eens lastig. Maar net omdat je er samen voor gaat, help je elkaar door die moeilijke momenten. De oppeppende sfeer zorgde ervoor dat iedereen bleef gaan!
- **Wat heeft er jou op dat moment door gesleurd?** Ongetwijfeld de toffe groep en de verbazingwekkende uitzichten.
- **Zou je opnieuw op pelgrimstocht gaan?** Zo ja, naar waar, met wie en waarom? Absoluut, ik zou heel graag eens naar Rome wandelen. Deze plaats heeft een heel emotionele waarde voor mij. Het was de bestemming van mijn eerste IJD-reis, het is een ongelooflijk mooie stad én heel belangrijk voor christenen en ik heb er mijn vriendin leren kennen. Het enige wat me tegenhoudt, is tijd. Je bent weken onderweg. Maar hoe dan ook zou ik zo'n tocht niet alleen doen.
- **Wil je nog iets kwijt?** Als je ooit de kans krijgt om een pelgrimstocht te doen, dan moet je die met beide handen grijpen! Het is zo verrijkend, niet alleen voor je geloof maar je leert ook andere culturen (beter) kennen. Gewoon doen!

Ruben ging in augustus 2019 ook mee met IJD naar Israël.

- **Wat was het grote verschil tussen Fatima en Israël?** Portugal maakte de reis iets persoonlijker, net omdat ik (fysiek) op weg was met een kleiner groepje. In Israël gingen we op pad in grote groep, wat de ervaring helemaal anders maakte.
- **Wat was voor jou tijdens deze reis een onvergetelijk moment?** Wat ik nooit ga vergeten, is het moment bij de Palestijnse gemeenschap. Zij hebben het allesbehalve gemakkelijk, maar desondanks werden we hier heel gastvrij ontvangen met een groot feestmaal en er werd voor ons gezongen. Ondanks de grote onzekerheid waarin ze leven, stonden ze heel optimistisch in het leven. Dit greep me enorm aan.

Interview Sara

- **Naam – leeftijd – bestemming:** Sara – 32 jaar – Israël
- **Wat is voor jou het belangrijkste: onderweg zijn of de bestemming?** Beiden. Voor mij ging het voornamelijk om de prachtige plaatsen die ik bezocht heb op deze geweldige pelgrimstocht.
- **Om welke reden ben je aan de (pelgrims)tocht begonnen?** Om mijn geloof te versterken, God beter te leren kennen en écht in de voetsporen van Jezus te kunnen lopen.
- **Waarom heb je op die leeftijd een (pelgrims)tocht gedaan?** Voor mij voelde het als het juiste moment. Ik was er klaar voor. Vroeger had ik het misschien meer gezien als een vakantie, terwijl ik nu echt elk moment tot mij kon laten spreken.
Pelgrimstochten voeden ons; we leren er dat God liefde is en leren erop vertrouwen.
- **Waarom koos je voor die bestemming?** Ik droomde er altijd al van om naar het Heilig Land te gaan en letterlijk in de voetsporen van Jezus te lopen. Van zijn geboorte tot zijn kruisdood. Dankzij onze gids kwamen Bijbelteksten écht tot leven op de plaatsen waar alles gebeurde.
- **Wat was één van jouw onvergetelijke ontmoetingen tijdens je tocht?**
 - ✧ Onvergetelijk ontmoeting 1: In Jeruzalem kwamen we op een plaats waar enkele Joden samen aan het zingen waren. Al snel herkenden we enkele liedjes en zongen we vrolijk mee met hen. Ook al spraken we niet dezelfde taal, we begrepen elkaar via de muziek. Door samen te zingen voelde ik zo een enorme verbondenheid.
 - ✧ Onvergetelijk ontmoeting 2: Tijdens onze tocht ontmoetten we ook Melkitische christenen (n.v.d.r. behoren tot de oosters-katholieke kerken). Ze waren aan het dansen en zich ongelofelijk aan het amuseren. Hun enthousiasme was heel aanstekelijk en al snel sloten we aan op de dansvloer. Ondanks het feit dat we niet dezelfde taal spraken, konden we toch communiceren via de muziek. Ook al zeiden we niets, toch had ik het gevoel dat we een enorme diepe band hadden. We deelden immers hetzelfde geloof, waren op een prachtige plek waar Jezus ooit stond... een onvergetelijk moment!
 - ✧ Onvergetelijk ontmoeting 3: Op een bepaald moment stopten we aan een vluchtelingenkamp in Bethlehem. Die vluchtelingen waren uit hun huis gezet, omdat de overheid die huizen ging 'verbouwen'. Ze werden eruit gezet en mochten er nooit meer terug in. Boven de poort van het kamp hing een grote sleutel. Eén van de inwoners zei dat die symbool stond voor hun huizen waar ze waren uitgezet. Die huizen waren hun échte thuis. Een andere inwoner zei me dat het de sleutel naar zijn hart is. Dat raakte me enorm, net omdat die mensen héél veel redenen hebben om kwaad te zijn. Ze werden immers uit hun eigen huis gezet! Maar toch, dat is voor mij hét bewijs dat liefde haat altijd overwint.
- **Wat was jouw onvergetelijk moment?** Elke dag in Israël was voor mij een geschenk. Maar de (lastige) weg naar de top van de Taborberg zal me altijd bij blijven. Het was een ongelofelijk vermoeiende weg naar boven, maar net door die (fysieke) inspanning was het uitzicht boven des te indrukwekkender.
- **Hoe heb jij je geloof vorm gegeven tijdens de tocht?** Zo'n reis is ook een confrontatie met jezelf, én je leert God beter kennen. Het is een reflectie over het leven.
- **Heb je de tocht alleen gedaan of met anderen?** Zo ja, met wie en waarom? Samen met anderen én een gids. Zo'n tocht zou niet zo indrukwekkend geweest zijn, mocht ik alleen het Heilig Land bezocht hebben.

- **Is jullie band versterkt tijdens de tocht?** Ja, zeker wel! Alleen al toen we samen in de wachtrij stonden had ik de meest bijzondere gesprekken met andere deelnemers. Die gesprekken blijven me bij en koester ik in mijn hart.
- **Wat maakt een tocht voor jou een pelgrimstocht?** Een pelgrimstocht hoeft voor mij geen tocht te zijn waar je elke dag 30 km gaat wandelen. Het gaat erom om bepaalde plaatsen tot jou te laten spreken, je te laten raken door al die prachtige plekken die voor Jezus zoveel betekend hebben.
- **Zou je opnieuw op pelgrimstocht gaan?** Zo ja, naar waar, met wie en waarom? Het plan was om op pelgrimstocht te vertrekken en een deel van de Camino af te wandelen, samen met een vriendin. We zijn er nog niet toe gekomen om de tocht te doen, maar dit staat zeker op mijn bucketlist!
Ik zou zo'n tocht nooit helemaal alleen willen maken. Die gedachte schrikt me af. Ik weet niet of ik klaar ben voor die confrontatie met mezelf.
- **Wil je graag nog iets kwijt?** Eigenlijk had ik daar willen blijven. Zoveel WAUW momenten waar ik tot op vandaag nog steeds dankbaar voor ben. Ik voel diezelfde vreugde nog steeds als ik terug droom aan al die mooie momenten. Maar zo'n reis leert me ook dat je in het hier en nu christen bent. Voor mij waren die fantastische momenten daar enkele momentjes uit de hemel. Maar waar ik hier vandaag ben, dat is de plaats waar ik christen ben.

Andere ervaring dan Israël

Sara was een berg aan het beklimmen, maar de tocht was enorm zwaar.

- **Heb je op een bepaalde moment gedacht aan opgeven?** Ja. Ik voelde toen heel veel zelfmedelijden, mijn hoofd gericht naar de grond... ik had er geen zin meer in. Het was warm, het was lastig, ik voelde me triest... Er was precies niets dat me toen kon opbeuren.
- **Wat heeft er jou op dat moment door gesleurd?** Even opkijken heeft me geholpen. We waren al een half uur naast een prachtig bloemenveld aan het lopen. Net omdat ik heel veel zelfmedelijden had en naar beneden keek, kon ik al het moois rond me niet zien. Toen ik naar boven keek, naar de top van de berg, dan zag ik die prachtige natuur. Wonderbaarlijk! En dat is het moment waarop ik besepte, Hij is er voor mij. Maar je moet het willen zien. Je moet willen opkijken en vertrouwen hebben in Hem.

***"De crisis begint altijd
wanneer ik afstand
neem van Christus."***

Priester worden kan je echt gelukkig maken

Dubbelinterview met kandidaat-priesters Mathias en Orlando

Mathias Dick (29) en Orlando Garcia Duarte (30) worden deze zomer tot priester gewijd. We zoeken hen op in de dekenij van Lokeren waar Orlando woont en zijn laatste stage loopt. Terwijl de fotograaf zijn werk doet in de prachtige tuin, komt gastheer en deken Geert Cattrysse aandraven met een glaasje cava voor iedereen. Want uitgerekend op de dag van ons interview wordt Orlando 30 jaar!

Orlando Garcia Duarte (30)

.....
is afkomstig uit Monterrey, Mexico. Zijn oudere broer en twee jongere zussen zijn gehuwd. Orlando ging in 2010 naar het seminarie. In september 2018 kwam hij naar België en in oktober 2021 werd hij tot diaken gewijd in de Sint-Baafskathedraal. Op **zaterdag 23 juli** wordt hij in de basiliek van Onze-Lieve-Vrouw van Guadalupe in Monterrey tot priester gewijd door aartsbisschop Rogelio Cabrera López, in aanwezigheid van bisschop Lode Van Hecke.

KENNISMAKEN

Orlando Garcia Duarte komt uit Monterrey, een industriestad in het noordoosten van Mexico met meer dan 1 miljoen inwoners en hoofdstad van de deelstaat Nuevo León. In augustus 2010 begon hij aan zijn opleiding in het seminarie van Monterrey, één van de 19 aartsbisdommen in Mexico. Er waren toen ongeveer 250 seminaristen. In zijn jaar startten ze met 41.

In september 2018 kwam Orlando naar België. Hij leerde Nederlands aan het Instituut voor Levende Talen in Leuven en vervolgde zijn seminarieopleiding aan het Johannes XXIII-seminarie. “Nooit,” en hij onderstreept het door het te herhalen: “Nooit is het in mij opgekomen om missionaris te

worden in een vreemd land. Ik wilde een diocesane priester worden. Het enthousiasme van sommige van mijn medeseminaristen had ik niet, vond ik.” Maar bisschop Luc Van Looy had eerder een aantal bisdommen in Mexico bezocht met de vraag of er bisschoppen bereid waren om seminaristen of priesters te sturen naar zijn bisdom. Orlando was in 2017-2018 secretaris en chauffeur van zijn bisschop. En die zei hem op een dag, onderweg in de auto, dat hij eigenlijk nog geen antwoord had gegeven op de vraag van de Gentse bisschop. “Ik zei spontaan,” aldus Orlando, “‘Als u in mij vertrouwt, wil ik er wel naartoe gaan.’ Eigenlijk was dat niet de vraag van de bisschop, maar het was wel mijn spontaan antwoord! ‘Goed,’ zei mijn bisschop, ‘ik zal het overleggen met de vormingsploeg.’”

En zo geschiedde: Orlando kwam naar ons bisdom. In oktober 2021 werd hij tot diaken gewijd in de Sint-Baafskathedraal. Op 23 juli wordt hij in Monterrey tot priester gewijd. Bisschop Lode, vicaris en vormingsverantwoordelijke Joris Polfliet en pastoor-deken Geert Cattrysse zullen de priesterwijding bijwonen. Orlando wordt dan *fidei donum* priester. ‘Fidei donum’ (‘de gave van het geloof’) zijn de beginwoorden van een encycliek van Pius XII uit 1957 waarin hij aan de bisschoppen vroeg om diocesane priesters ter beschikking te stellen voor missiegebieden. Deze priesters blijven afhangen van het bisdom waar ze toe behoren, in het geval van Orlando: het aartsbisdom Monterrey.

Mathias Dick is 29 jaar.

Hij komt uit Heusden, “het Oost-Vlaamse en niet het Limburgse,” beklemtoont hij. Hij is

Orlando en Mathias tijdens de chrisnaviering 2022. © Bisdom Gent, foto: Maitrise

gezin gevolgd. Via het sacrament van de verzoening leerde ik een priester kennen bij wie ik nadien in geestelijke begeleiding ging. Die gesprekken gingen over het christelijke geloof. Ik dacht ook niet aan priester worden, tot ik hem op een dag vroeg: 'Hoe ben jij priester geworden' Toen veranderden de gesprekken en zijn we meer en meer over roeping gaan spreken. Ik heb een jaar gestudeerd voor accountant toen ik zeventien was omdat ik goed was in wiskunde en toen nog niet zeker was van mijn priesterroeping. Maar sedert mijn vijftiende ervaarde ik dat naar de kerk gaan en met geloof bezig zijn mij superblij maakten. In mij groeide het verlangen om dat te mogen blijven doen: God en de mensen dienen.

► enig kind. In 2011 verhuisde het gezin naar Merelbeke en begon Mathias zijn opleiding geschiedenis aan de UGent. De dag voor de verhuis stierf zijn papa. Die gebeurtenissen hebben bij hem veel in gang gezet. Er leefde in hem een vraag die hij niet goed kon plaatsen. Hij ging ermee bij toenmalig vicaris Lode Aerts die hem suggereerde contact op te nemen met de parochiepriester. Die was net aan zijn pensioen toe en werd vervangen door Jo Mattheys, die vandaag pastoor-deken is in Dendermonde. "Die heeft mij goed begeleid," zegt Mathias. "In 2016 behaalde ik mijn master geschiedenis. Mijn mama trakteerde me op een reis naar Rome. Het was het jaar van de barmhertigheid. Mijn vraag om eventueel priester te worden was tijdens mijn studies ondergesneeuwd geraakt. Maar we slaagden erin om op een goede plaats te staan tijdens een audiëntie bij de paus. En die keek me van dichtbij zo recht in de ogen. Een buiten-

staander kan nooit begrijpen wat dat betekent. Maar eenmaal terug thuis wist ik het. En toen ik aan mijn moeder zei: 'Ik moet je iets zeggen,' antwoordde ze onmiddellijk, zoals alleen moeders dat kunnen: 'Ik denk dat ik weet wat je gaat zeggen.' Ik heb de sprong gewaagd, met altijd de woorden van Jo Mattheys in mijn achterhoofd: 'Mathias, ik steun je, maar bedenk altijd dat je nog geen priester bent. Behoud de openheid dat nog altijd kan blijken dat het niets voor jou is.' Dat heeft me geholpen en daar ben ik ook altijd eerlijk in gebleven. Maar ik voelde steeds meer dat dit mijn weg was en mijn geluk."

ROEPING

Hoe hebben jullie je roeping ontdekt?

Orlando: Mijn familie was traditioneel katholiek. Het is pas toen ik vijftien jaar was dat mijn jongste zus bewust naar de kerk begon te gaan en sprak over het geloof. Eigenlijk is het hele

Mathias: Ik heb ook lang getwijfeld. Ik voelde me niet sterk genoeg. Op mijn achttiende klikte ik al eens de link aan over de opleiding in het Johannes XXIII-seminarie. Maar toen ik die vakken zag, voelde ik dat ik er nog niet aan toe was. Ik engageerde me intussen in de parochie, bijvoorbeeld ook in de parochieploeg, maar vroeg bijna aan God: 'En laat me nu maar gerust!'

Mathias Dick (29)

komt uit Heusden en studeerde geschiedenis aan de universiteit van Gent. Na enkele jaren van twijfel werd hij toch aangemoedigd om de sprong naar het seminarie te wagen. In oktober 2021 werd hij tot diaken gewijd en vervolgde zijn stage in Eeklo. Hij wordt tot priester gewijd op **zondag 3 juli**, 15u in de Sint-Baafskathedraal.

**"Kijk niet
alleen naar
het verleden,
maar leer uit
het verleden.
Ga vooruit."**

- Eigenlijk vluchtte ik gewoon weg. Een online vastenretraite van de jezuïeten in 2016 die ik consequent volgde, heeft me echt wel geholpen. En het is Jo Mattheys die me toen het noodzakelijke duwtje gegeven heeft: 'Spring nu maar! Het is nu het moment. Je hebt mijn steun.'

Jullie komen wel uit een heel andere context.

Mathias: Op het moment dat ik me engageerde in de parochie, kwam het denken over de 'nieuwe parochie' in ons bisdom naar voor. Samenwerken over grenzen heen, mensen verzamelen en niet naast elkaar blijven werken. Dat sprak me aan. Ik vond dat een visie voor de toekomst. Daarbinnen wilde ik wel priester zijn. Het zou me de kans geven om over Christus te spreken en naar buiten te gaan. Het gaat namelijk niet over 'ons kerkje'. Het gaat over Christus en over een blij en open gemeenschap.

Daarnaast was er voor mij ook de studiecontext. Ik heb het studentenleven gekend zoals een student dat moet leren kennen! Ik ben ook blij en dankbaar dat ik aan de UGent heb gestudeerd en een bijzonder brede opleiding heb gekregen. De slogan van die universiteit is: 'Durf denken'. Wel, dat heeft mij geholpen. Ik geloof dat we dat meer moeten doen, zowel in de seminarieopleiding alsook in de stagecontexten waarin ik gewerkt heb. 'Durf denken' betekent dat ik in het concrete contact met mensen ook wel eens buiten de lijntjes durf te kleuren.

Orlando: In Mexico blijft er een sterk traditioneel volksgeloof. Maar ook bij ons is er de secularisatie. Kijk maar naar de daling van het aantal seminaristen in Monterrey: toen ik startte waren we met zo'n 250, vandaag zijn er nog 150. In vergelijking met Vlaanderen blijft dat natuurlijk

veel! Er zijn ook bewegingen met een modern en eigentijds geloofsaanvoelen. Het thema van de nieuwe evangelisatie is bijvoorbeeld sterk aanwezig in mijn bisdom. Ik heb zelf ook ervaren hoe belangrijk het is om het clichébeeld van de priester te doorprikken. Wij mogen jongeren blijven aanspreken, met respect voor hun vrijheid natuurlijk. Priester worden of een religieuze roeping zijn echte mogelijkheden, waar je een gelukkig leven in kan vinden. Dat mogen we hen laten zien.

"We mogen jongeren blijven aanspreken."

(Orlando)

► **MOOIE EN MOEILIJKE MOMENTEN**
Wat waren in jullie opleidings-tijd mooie en moeilijke momenten?

Orlando: Ik heb verschillende crisissen doorgemaakt in het seminarie. Die begonnen altijd wanneer ik afstand nam van Christus. Dan kwamen de vragen: 'Ik was altijd blij, wat gebeurt er nu met mij?', 'Ik hoor de stem van God niet meer?' of 'Is dit echt mijn roeping?' Altijd weer besepte ik dat ik vervreemd raakte omdat ik geen tijd nam voor God. Eerlijk blijven voor jezelf en voor God, dat is het belangrijkste. Vanuit dat besef groeide altijd een weg van bekering. Ik durfde ook te zeggen: 'Als Gij bestaat, help mij dan!' En natuurlijk volgden op de crisissen de mooiste momenten: het besef dat Hij er is, dat Hij blijft en dat Hij ons altijd op-nieuw aanspreekt.

Mathias: Het wordt moeilijk wanneer ik denk: 'Ik kan het alleen.' Je vergeet het gebed of wanneer je bidt, voel je niets meer. 'Waarom hebt Gij mij in de steek gelaten?' Als er op zo'n moment meningen leven in het seminarie die botsen met je ervaringen, dan sta je echt alleen: 'Hoor ik hier wel thuis?' Maar ik heb een geestelijk begeleider die één telefoontje van mij verwijderd is en snel in zijn auto springt. Of een medeseminarist die dat feilloos aanvoelde: 'Broeder, vanavond drinken we samen een glas wijn en gaan we eens babbelen!' Dat zijn dan meteen ook de mooiste momenten: beseffen dat je niet alleen bent, maar gedragen en verbonden. Of gisteren nog bezocht ik op mijn stage in het UZ Gent een man die

zeer ziek is. Bij het afscheid zei hij: 'Ik weet dat jij voor mij bidt. Wel ik ga dat ook doen, want ik zie in jou een goede priester.' Dat zijn kostbare ervaringen.

OVER SCHILDPADDEN EN TREINEN

Hoe hebben jullie de parochies ervaren tijdens jullie stages?

Orlando: Toen ik hier aankwam had ik een bepaald beeld van de Belgen. Ik dacht dat ze koud waren. Maar ik heb geleidelijk aan mogen ontdekken dat Vlamingen ook warm en gastvrij zijn, al vraagt dat soms wat tijd. In de parochie mogen we de Heilige Geest laten spreken en de consequenties leren zien van Gods Woord. We zijn daar nog niet altijd echt aan toe. We leven in een overgangstijd waarin we nog veel moeten loslaten en veel ontdekken. Dat is niet eenvoudig en roept spanningen op. Veranderingen en vernieuwingen vragen tijd. Dat is in mijn eigen leven ook zo. We gaan soms als schildpadden, zo traag. Maar we zijn aan het stappen, dat is het belangrijkste.

Mathias: Ik doe mijn stage in Eeklo en help sedert december ook mee in Maldegem. Naast de schildpad zet ik het beeld van de trein. De trein van de nieuwe parochie is vertrokken, maar we hebben niet iedereen mee. In sommige stations worden zelfs blokkades opgeworpen. Sommigen willen de trein doen stoppen of nog liever: laten ontsporen. Maar ook in de trein zelf komt er hier en daar wat verstarring en dreigt de dynamiek weg te vallen. Ik geloof nochtans dat we een mooie bestemming kunnen bereiken als we Christus machi-

nist laten zijn en de Heilige Geest de motor van onze trein. Het is een grote pastorale uitdaging: wat doen we met de stations die blokkeren? De bisschop zei me vorig jaar nog: 'We kunnen niet wachten tot iedereen mee is. We moeten de toekomst actief tegemoet gaan.'

Heeft de Kerk toekomst? Welke?

Mathias: Ze heeft toekomst, daar twijfel ik niet aan. De historicus in mij zegt dan: kijk niet alleen naar het verleden, maar leer uit het verleden. Ga vooruit. Durf wat we als ballast meenemen en wat ons nu vertraagt, overboord te gooien. Neem nu het doop-project. Als we echt naar de kern kunnen gaan en laten voelen aan iedereen: 'Jij bent ten diepste bemind', dan zullen mensen zich aangesproken weten. Het is de kern van wat we te zeggen hebben en zelf ook mogen beleven. Zo zijn we broeders en zusters en zo bouwen we de Kerk op. Niet met regels of met structuren alleen. Hoe zal het dan concreet worden? Dat weet ik niet. Laat dat maar over aan de machinist.

Orlando: Ik denk dat de Kerk in Vlaanderen aan het sterven is in Christus. Dat laatste moet ik beklemtonen: 'in Christus!' Er zijn dingen die voorbijgaan en geen toekomst hebben. Maar de Geest is aan het werk en zorgt voor beweging en vernieuwing. We zijn in een overgangsproces. Waar is de Geest aan het werk? Resultaat zal er komen in de mate dat we onszelf overgeven aan God. Dat is de voorwaarde.

Karen Germeys en Peter Malfliet